

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Døden

Citation: Wied, Gustav: "Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967", i Wied, Gustav: *Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 207. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied05val-shoot-idm140270075199424/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967

TREDJE OPTRIN

Samme Stue tidligt paa Aftenen. Meget mørkt inde. Paa Langbordet brænder en mindre Petroleumslampe. For Vinduet er der hængt hvide Læredestykker. Drengen er bragt til Sengen i Sovekammeret. Men de øvrige Rollehærende er til Stede med Undtagelsen af Niels Forkarl.

Kvinderne sidder tæt om Lampen og stirker alle.

Mændene er fordelt paa Bænke og Stolene rundt i Stuens mørkeste Krog. En med Tobaksrøg fylder Værelset, og af og til kommer Søren Rosin frem fra sit Hjørne bag Ovnen for at gaa hen og spytte i Spytbakken ved Forstuedøren.

Man har tyllig drukket Kaffe med et rigeligt Kvantum hjemmebagt Hvødebrød til, hvorfor man sidder mætte og tavse, stirrende frem for sig, syslende med sine egne Tanker.

Lide fra Gaardpladsen lyder af og til Træskotrin over Stenbroen. Og der høres et enkelt Brøl af en Ko ovre i Stalden, eller en Dørs Smæld, naar et Vindstød driver den op og I.

Det regner ikke mere. Men Stormen er taget til. Og netop nu farer den buldrende ned i Skorstøtten.

DEGNEN (der ikke har spist just saa meget Hvødebrød som de andre).

Det er en slem Aarstid, der stunder til.

I de første to Minutter er der ingen, der svarer. Men saa siger dog endelig SØREN ROSIN. Ja, I ska' se, a' jeg har spaaet rigtig?

MADAM RASMUS (sukker dybt).

MADAM HANS HENRIK (til Marenstine). I har vel faaet kørt Træ hjem?

MARENSTINE. Ja-a; det er længe siden.

Tavshed.

MADAM HANS HENRIK. Hør, Lars Andersens Gangklæ'er ...

MADAM RASMUS (dukker Hovedet som for et Slag).

MARENSTINE (paa Post). Hva' di?

MADAM HANS HENRIK. Naa-aa ... jeg mente, hvis du'ne ha'de Brug for dem ...

MARENSTINE. Jeg har jo da Drengen.

MADAM HANS HENRIK. Ja-a ...

MARENSTINE. Og han vokser vel til.

MADAM HANS HENRIK. Jo-o ...

Tavshed.

RASMUS GAARDMAND. Du ta'er Dig vel en Bestyrer til Majdag, Marenstine?

MARENSTINE (rolig). Jeg tænker, Niels bli'er. Han har jo ikke no'et aa klage paa.

RASMUS GAARDMAND. Næi, det har han vel ikke. Men ellers er der da vor Søren Peter.

MARENSTINE. Jeg er vel tilfreds med Niels.

MADAM HANS HENRIK. Folk snakker ...